

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.21. Natatoria S. loé quod interpretatur missus. Exponit D. Ioannes nomen fontis Christo conueniens, propter septem singulares proprietates.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

*Cant. 5.4. Surrexi ut aperirem ostium dilecti meo. Manus mee distillanturum myrrham & digiti mei pleni myrrha probatissima. Pessulum ostij mei aperui dilecti meo &c. Alia lectio habet: Digiti mei distillanturum myrrha probatissima ad pessulum. Grauida sunt hæc verba mysterijs, q. d. sponsum manum mihi per posticum portæ vt sponsum à fomis excitaret: vt quid terrefecit illum, vt quid sponsum tremore concussit? vt quid illa timore percussa continuo surgens, manus myrrha inungens accurrat sponso pessulum aperturæ? quid habet mysterij super pessulum, quo sponso porta clauditur myrrham desuare? Ominino eleganter exponit hæc verba & actiones & modum, quod Deus animam sui immemorem excitat, in peccati strato dormientem cum abscondita sua diuina manu occulte cor illi commouet, perturbat, & timore perterret qui principium est iustificationis: & quæ ratione per hoc mouetur vt efficaciter à peccato surgat, aperire velit Deo, eique pacifacere ingressum: deinde qualiter ad hoc medium sit opportunum, myrrha patientie amarissima manus inungere. Veruntamen principaliter vbi remedium sit applicandum & opportunè distillet myrrha, pessulum est ostij quo sponso porta clauditur; hoc est peccatum, hoc enim ostium, id est, cor Deo præcludit. Quod si per iniqua namenta luxurie, carnisque delicias Deum à te profugum & repulsum, hic operetur myrrha disciplinis, reuerentis, & mortificationibus: quod si per auaritiam & in pauperes inclementiam: hic distillet, hic te beneficium hic te reddat promum e elemosynarum, quod si per efficitis linguæ petulantiam, proximi famam detragisti: super illa myrrha desinat amarissima, famam grauius lesam reparando, & linguam in Dei laudes, & proximi honorem aperiendo. Christus etenim curaturus surdum ac mutum, ibi digitorum ac salutaris suæ remedium apposuit, vbi ea mala maxime vigeant: Misit digitos suos in auriculas eius, & exprensit retigili linguam eius. Vt autem hodie eorum illuminet, emplastrum oculis applicat: *Linit oculos eius.**

§. 21. Natatoria Siloe quod interpretatur missus. Exponit D. Iohannes nomen fontis Christo conueniens, propter septem singulares proprietates.

Dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloe, quod interpretatur missus. Hic numerosior irruit cetera mysteriorum, qua diuina lux

in tenebris, & præclariora Dei mysteria in hoc opere declarantur. Primo: supponendum, quod fons hic Siloe non sit piscina probatica: hæc enim erat in Hierusalem, fons autem Siloe totus extra muros, vt dicemus; quod ita prænotauit, quod alij contrarium teneant ex quibusdam verbis. D. Irenæi. a. qui piscinam probaticam vocat Siloe. Nec similiter fons est nouissimus Gibon ad quem præcepit Dauid vngi filium suum Salomonem in Regem. b. licet enim hoc adstruere conentur Theodor. c. & Anastasius Synaita d. quos sequitur Lyan. e. & Abulen. f. multique moderni: auctoritas tamē Iosephi nullum admittit responsum. g. quem probè nouerat, & dixit esse ab eo distinctum. Item D. Hier. b. qui ait, nullum hic esse dubium opponendum & seipsum reitem profert ocularem: quod ex doctrina confirmatur Epiphanijs quam nullam adfert Abulen. i. & fideliter Cardinalis Bason. k.

Eximium est quod prima fonte detegitur arcum, inquit D. Aug. l. quod cum Dominus non miserit ad probaticam piscinam, sed ad fontem Siloe, ne hæc illuminatio virtutis tribueretur a quarum: non erant enim Iudæi aquas piscinæ quædoque virtute pollere laudandi, dum ab Angelo mouebantur: aquæ vero Siloe tali nunquam virtute commendantur. Altra tamen cõpibendit fons hic Siloe Sacramentat: idcirco namq; data opera, notat re D. Aug. nomen eius explicauit D. Euangelista: *Secretum quod Adam infirmus, quod in Ioh. tamen lingue incognita nomen nisi Euangelista interpretatus esset, iam magis in illis lateret. Ecce Euangelista interpretatur in fonte Siloe, id est in Christo, ut missum, vt autem erigat, & dum auditus non Siloe, ipsum Christum intelligat. Vt video declarat Euangelista completum illud antiquum Iacob operaculū, digitoq; monstratam in mundo presentem quem tot millenis annis venturū Patriarcha vates prædixerat. Ait enim: Non auferetur scriptū de tribu Iuda &c. donec veniat qui mittendus est. Quot hic communi calculo conueniunt, quod de Messia præloquatur, tot inter se disconueniunt quoad translationem verbi Hebraici: *Siloch* quod significat: *Donec veniat Siloch.* Alij legunt: *Donec veniat Messias:* Alij: *Donec veniat in iudæis:* Alij: *Siloe quid donec veniat, cui repositum est. Ceterum clara est signet intelligentia D. Iohannis: Donec veniat Siloch. Quid est Siloch? Quod interpretatur missus: Nomen hoc quo se Christus infirmitas compellat: *Quem Pater sanctificauit, & misit in mundum.* Et in hoc Evangelio: *Opera eius quis misit me. Quis ille misit?* D. Basil. inquit D. Basil. qui circa omnes scripturas pro. Inc. 8. 17. *fuit: An non ille, qui per Prophetam dixit: Accedite Ista 48. 16.***

I.
Quis sic
fons Siloe
a L4. con
tra heres.
c. 29.
b) Reg. c. 1
c) Reg. 4. 2
d) Lab. 8.
Hexamer.
in Biblio.
veter. Pat.
70. 1.
e) In 7. Reg
c. 1.
f) Exod. 1.
3. c. 1. q. 36
g) l. 6. de
Bello Iu.
dat. c. 6. 7.
h) 18. c. 8.
Ista.
i) In c. 4.
Reg. 1. 20.
j) 9. 44.
k) Tom. 1.
Annal. an.
33. c. 26.
l) Traj. 36
in Ioh.
11.
Cur ecce
Euangelista interpretatur in fonte Siloe, id est in Christo, ut missus, vt autem erigat, & dum auditus non Siloe, ipsum Christum intelligat. Vt video declarat Euangelista completum illud antiquum Iacob operaculū, digitoq; monstratam in mundo presentem quem tot millenis annis venturū Patriarcha vates prædixerat. Ait enim: Non auferetur scriptū de tribu Iuda &c. donec veniat qui mittendus est. Quot hic communi calculo conueniunt, quod de Messia præloquatur, tot inter se disconueniunt quoad translationem verbi Hebraici: *Siloch* quod significat: *Donec veniat Siloch.* Alij legunt: *Donec veniat Messias:* Alij: *Donec veniat in iudæis:* Alij: *Siloe quid donec veniat, cui repositum est. Ceterum clara est signet intelligentia D. Iohannis: Donec veniat Siloch. Quid est Siloch? Quod interpretatur missus: Nomen hoc quo se Christus infirmitas compellat: *Quem Pater sanctificauit, & misit in mundum.* Et in hoc Evangelio: *Opera eius quis misit me. Quis ille misit?* D. Basil. inquit D. Basil. qui circa omnes scripturas pro. Inc. 8. 17. *fuit: An non ille, qui per Prophetam dixit: Accedite Ista 48. 16.**

ad me & audite hoc non à principio in abscondito locutus sum: ex tempore antequam fieret, ubi eram, & nunc Dominus Deus missus me, spiritus uas.

Hoc supposito attende primum quod si Christus missus mittat ad Siloë quod est missus: ipse missus misit ad missum, per hoc ostendens, quod ipse sit qui principium dat huic operi videndo eacum, & ipse qui medium tribuit exspuendo, fingendo lutum, illudque oculis applicando, & ipse qui finem dat & perfectionem, oculos tribuende ipso sole feruientes. Porro fontis huius profunda scrutemur, cuius aqua abyssos continent ipso mari profundiores. Ornatur fons hic præclarissimis circumstantiis, ut ex industria videatur creatus, quatenus in illo nobis pulcherrimum præmutatur de Christo symbolum, ut ideo nomen illi imponatur quod Christi non esse cognoscitur: *Siloë, quod interpretatur missus.* in gillatim illas ponderemus.

Prima: fons hic in diebus Abraham non existit, nec in tempore Davidis, nec Salomonis, & non nisi multo post tempore sub Ezechia Rege: fuit enim ad preces uas Isaiæ à Deo concessus: ut enim uidit Hierusalem, aquarum penuria laborantem, Deum instanter exorauit ut fontem populo scaturientem eo tempore concederet, quo Sennacherib urbem obsidione cingebat. Illud Deus per miraculū concessit, eaq; de causa illi nomen imposuit: *Siloë quod interpretatur Missus*: quia à Deo singulari dono fuit populo concessus, & missus.

Secunda: scaturiebat fons hic celebris, & defluebat de monte Sion, qui per antonomasiam dicebatur: *Mons Dei, mons pinguis, &c.* Similiter dicitur Mons David quia in eo sedem suam primariam, & pallatium David extruxit. Sic opinati sunt Ioseph. a. & D. Hier. b. Tertia: ex hoc fonte ebullientes decurrēt aquæ admirabili prorfus surdoque silentio, nullo strepitu, quem in alijs aduertimus torrentibus. Sic notat Isaias dicendo: *Aqua Siloë, quæ uadunt cum silentio.* Et quamuis D. Hier. c. ex quo sumpsit Rupert. d. ad litteram dicat, quod fons hic decurrat inter lapides per canales, magnumque illis occurrens edat strepitum: hoc tamen intelligendum est de ipsa interiori origine unde scaturit, sed quoad defluxū cursumque aquarum, ait Isaias quod *uadunt cum silentio.* Quarta: non continebatur hic fons intra portas Hierusalem sicut probatica piscina, sed foris extra muros profusebat: eratq; in urbe porta inter montem Sion, in quo edificata erat domus & palatium David, & inter montem Moria, in quo sita erat domus Dei nempe templum, quæ dicebatur *Porta fontis, vel aquarum*: erat

eternim ea, per quam patebat egressus ad fontem hunc & stagnum ex eius aquis collectum. Sic notat Adricomius.

Quinta: erat huic fonti proprietas quædam instar perennis miraculi, cum enim essent aquæ illius copiosæ valde & vberes, illis tantummodo fruebatur si eles: etenim qui sine fide ad illas accedebant eas nec quidē uidebant, sed aridam, solummodo arenam. Sic scribit D. Epiphanius. *L. de uita & uirtutibus sancti Eusebii* & aliorum huius experientiam captam fuisse eo tempore quo Sennacherib sub Ezechia urbem cingebat: nam milites Babilouij nec inueniebant, nec uidebant aquam huius fontis, quæ ciues Hierusalem potiebatur, excerptum autem illud ex histor. a. scholasticæ, notat, illud Cardin. Baron. alterius fontis in Palestina proprietatem ad Eusebium omnino singularem, de qua scribit Iosephus, quod omnibus hebdomadæ diebus flueret, diebus autem Sabbati non manabat, unde nomen habuit *ve-diceretur: Fons Sabbati* de hoc autem fonte meminit Plin. è conuerso narrans prodigium, quod solis Sabbatis flueret, ceteris autem hebdomadæ diebus aridus stagnaret. Tanto Deus populū suum studio honorabat, et usque fidem in rebus adeo sensibilibus, uelut fontibus, & piscinis. Sexta: huius fontis aquæ fecundissima erant: illis etenim si quis hor. irrigaret, amonissimi reddebantur, fructus geminabant suauissimos & admirabiles, flores producebant odore uilique gratissimos. Sic testatur D. Hieron. *Locus qui Siloë fontibus irrigatur est, amarus atque nimiosus, hodieque hortorum præbet delicia.*

Tandem & hoc in eo cernitur prodigiosum, quod cum ita sit quod prius fons hic in obsequium esse usumque Iudaorum fidelium, nec ex eo Gentiles infideles participarent, ut diximus: mortuo tamen Christo mutatus est hic effectus, Iudæis enim aruit Gentilibus autem aquas profudit uberrimas: ut patuit in obsidione Hierusalem dum circum eam castra posuit Titus Imperator, ut enim narrat Iosephus quem sequitur Adricom. pauco tempore antequam ueniret ille, fons omnino Iudæis exaruit: ut autem accessit dei c. Titus copijs suis militaribus instructus, torrentes inuenit admirabiles non solum, illis potabiles, sed etiam irrigandis hortis aptissimos, & ab eo usque tempore semper Gentilibus fluxit copiosissime, in tantum ut referat Saligniacus de Hierusalem n. 200. & suffragatur Adricomius, quod illis se lauandis uibaleis utantur: cum enim tetra fetore inquinantur, qualem esse crabrones emittunt, illa loti aqua omni fetore liberant.

IV. Proprietas huius fontis. Prima.

Secunda. Tertia. Quarta.

De Hieru. sal. n. 158. Quinta.

Lib. 7. de Bello Iuda. c. 21. L. 31. c. 2.

D. Hieron. Inc. 7. Hier. Tom. 4. Septima.

Lib. 6. de Bello Iuda. c. 60.

In c. 8. 15.
Lib. c. 17.
hæres.
146. de. in
tempell.
Dauid.

liberatur. Deinde Turca magnificat has aquas, vt enim experientia didicerunt sui audis oculis apertissimum sunt remedium. Et D. Hieron. credit, hic implerit illud Domini ad Iudæos per Hieremiam pronuntiatum terribilamentum *Maius miserum minores suos ad aquam. Venerunt ad hauriendum, & non inuenerunt aquam, & portauerunt vasa sua vacua. Confusi sunt & afflicti.*

54. O myseria, o myseria quis oblecto, tanta hic non admittetur mirabilia? quis hic non cognoscat Dei opera, que Christus manifestat. Merito D. Iohannes inquit D. August. fons huius nomen declarat vultus: *Siloë quod interpretatur Missus.* vt illo nobis Christus panderetur; inueniem hunc Dominus cœcum condidit, vt in eo eius opera manifestarentur, fontemque creauit, vt in ipso nobis Redemptor ostenderet fontem cœlestem: hoc namque nomen ab omnibus S. Scripturæ paginis inscribitur in quo cunctas has impletas centenas fontis huius Siloë esse proprietates. Prima: concessus est fons hic mundo, nullis precedentibus mortalium vel meritis, vel studijs, sed ex mera gratia Dei que misericordia, & Patricarcha- tui, sic vobis exponit D. Paulus: *Apparuit gratia Salua: vris nostris Dei, non ex operibus iustitiæ, que fecimus nos, sed secundum suam misericordiam.* Vnde D. August. eam appellat luminam gratiam: non enim eam meritis potuerunt omnia opera creaturarum.

Secunda: profuit fons hic de monte illo summo Deo, & Dauid, secundum duas naturas quas habet, secundum diuinam procedit à Patre, secundum humanam ex Dauid. Audi qua ratione ex Deo procedat. Ego inquit ex Deo processit, & veni: que enim à matre venit, sed *Patrem meum illum misit.* Probo uocet hoc Zacharias, dum hæc celebraret mysteria: *Per viscerum misericordiam Dei nostri, in quibus visitauit nos orientem ex alto.* Audi qua ratione procedat ex Dauid: *Qui factus est ei ex femine Dauid secundum carnem.* Tertia: quanto silentio natus est fons hic in mundo? *Cum median silentium tenerent omnia:* Optime cecinit Dauid: *De se. natus sicut pluuia in vellus. sine villo strepitu aut tumultu, sicut ros cecidit super vellus illud Gedeonis: non enim descendit agitando ventos, nimbos nubesque diffrangendo non turbato cœlo, cum tonitru & fulgētis, sicut dum descendit in montem, sed profundo tacito silentio descendit, & in purissimæ virginis alme viscera cecidit.* D. Cyrill., D. Ephipha. agentes **fontis** Colorbaños in sine. & D. Ambrōs. expo-

nunt huius fontis aquarum silentium cum admirabili mysterio. Expectabant Iudæi Messiam, qui temporalem illis & libertatem & gloriam largiretur: hoc enim erat quod illi rudioris conceperant intellectu ex Dei promissis, quod venturus esset diuitijs, & gloria & maiestate conspicuus, & amorum fremitu militumque exercitu formidabilis: quod in S. Scriptura clamor dicitur, sicut è contrario pax, & amorum bellorumque tranquillitas, dicitur silentium: vt enim indicaret Spiritus S. pacem qua sub Alexandro Magno, mundus latabatur, sic ait: *Sicut omnis terra à facie eius.* O delira cerebra, multum aberratis: *Aqua Siloë vadunt cum silentio.* Non enim tumultus excitaturus est milites, non bella, non vexilla, non tympana, non tubas, & hoc ipsum Deus per Isaiam prædixerat: prout expendant D. Ambrōs. D. Ephipha. D. Basil. D. Cyrill. loeis citatis. *Ecce propter meum, & non clamabit, non vociferabitur, non audietur vox eius foris.* Quasi planioribus verbis diceret, quod prædixerat: *Aqua Siloë fluunt cum silentio.*

Quarta: non erat hic intra muros vrbis Hierusalem concludendus: quam loquidem non veniret solis redimendis Iudæis Saluator, sed etiam in salutem totius vniuersi, cui sic bene Pater cœlestis: *Arum se vi sis nati, seruu ad iherusalem, & dicit iacob, & seruis israel conuertendam. Ecce dedit in lucem gentium, vt sis salus mea usque ad extremum terre.* Ea de causa, ex sententia D. Maximi præfigurabatur in Maria de quo in terram cadente dicitur: *Operuit vniuersam faciem terre.* Cum ita sit, quod coturnices, carnesque præcedentes que ad vespertam deciderunt, symbolom exstiterunt antiquorum sacrificiorum que Deus accepta habuit, tantum ceciderint interuentura Iudæorum: *Vespere ascendit coturnix & cooperuit castra.* Quarta: cum ita sit, quod Christus diuini gratiarum aquis plenus esset, vt ille, de quo testatur Apostolus: *In quo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter:* quod quor ad eum vniuersi fide accedebant, aquas illas detegebant, & isque fruebantur. Sic eas detexit D. Petrus, dum ait: *Tu es Christus filius Dei viui.* Sic mulier Chananæa: *Miserere mei Domine, fili Dauid.* Sic Centurio: *Domine non sum dignus.* Quinto quando magis videbantur absconditæ illas inuenit lacto illi collatere: *Domine memento mei.* Inimici vero infideles illas non videbant, & licet eis Christus adeo patenter prædicaret, suam manifestando diuinitatem, tantum aberat vt illi cognoscerent, vt etiam cum lapidibus obturercoraretur: *Quia tu homo cum sis, facis teipsum Deum.*

1. Mach. 7. 2.

1. Sa. 4. 2.

55. 2. 1. Quarta.

1. Sa. 4. 9. 6.

Exod. 16. 24.

Exo. 17. 13. Quinta.

Coloss. 2. 9.

Matt. 16. 16.

Matt. 15. 22.

Matt. 8. 8. Luc. 13. 42.

1. Cor. 10. 4. 33.

Deum. Quocirca hauriebant illi aquam qui cum fide vina accedebant: Leprosus, ab eo postulans: *Domine, si vis, potes me mundare:* cæcus ab eo requirens: *Domine ut videam.* Centurio, qui ait:

Matt. 8. 1. *Domine puer meus iacet in domo paralyticus.*

Marc. 9. 22. Accessit alter filij gravissimam & psonens ægritudinem, qui leuaticus erat, & male à demonio patiebatur, qui tandem concludit: *Si quid potes adiuua nos.* Cui Dominus respondet: *Si credis possis.* Aquas hauries si fidei oculos habeas. O Domine, exclamat ille: *Credo Domine.* Sanus fit igitur filius tuus. Ut easdem Martha concederet: ait illi: *Nonne dixi tibi quia si crederis videbis gloriam Dei?* Quantum sapio: quo magis Martha in fide dubitat, eo magis aqua & exsiccat, & absconduntur. Non illos conspicimus nec fruuntur illis increduli dorigue Pharisei, qui tentantes eum, signa postulant, aquas non hauricus: *Signum non dabitur ei.* Et nec tertio sicut suo Jo-

Joan. 6. 11. *14.* co dicemus. Modica fide dubius accedit Regulus filio suo efflagitans aquas de fontibus saluatoris; hæret Dñs in modica eius fide illumq; reprehendit, frustra namque sine illa ad fontem accurrunt. Nū huius fontis mysteria possunt esse præclariora?

Sexta. Sexta; ex huius diuini fontis aquis tota dependet fertilitas, viros, & pulchritudo florum & fontium in totius mundi refrigerum, gloria cælorum, fides Patriarcharum, spes Prophetarum, Apostolorum charitas, martyrum fortitudo, Doctorum sapientia, puritas virginum, poenitentia Monachorum: *Suspendam super eum omnem gloriam domus patris eius, vasorum diuersa genera.* Præ-

1. Cor. 12. 24. dixit Dominus per Ihsam ipsamque Patre ut lapideam fundamentale posuit super quem quidquid est in mundo boni ac virtutis inueneretur ut dicere liceat cum Apostolo: *Ex ipso, & in ipso, & per ipsum sunt omnia.* Hoc ipsum ipse vitis similitudine declarauit, ex qua tota dependet vberitas palmitumque fructus. *Sine me mibi potestis facere.* Perpende tandem qualiter fons ille qui primo seipsum Indæis effudit copiosissime, aquas suas transfudit ad Gentiles, illis etenim exaruit obduratis, perfractis, qui eum recipere designati sunt, nec doctrinam eius, nec Euangelium acceperunt: hinc igitur fidem suam doctrinam, Sacramenta

Rom. 11. 30. *Joan. 15. 5.* *Septim.* & Ecclesiam transfudit ad gentes quam Dei sententiam illis inuenerunt Apostoli: decentes: *Vobis oportebat primo loqui verbum Dei, sed quoniam repellistis illud & indignos vos iudicatio eterna visa, & ecci conuersimus ad gentes.* Dicamus igitur, quod ex industria Deus fontem hunc miserit, ad vota precesque Ihsæ. Quatenus illud quod de mysterio Christi prædicebat vates hic, *Alius fontis operibus intelligeretur.*

§. 22. Vade Ihsa &c. Vadi cæcus ad aquas Siloë: non enim sine illis sufficit lutum, & tres ostendit virtutes, bonumque remedium.

Nunc igitur excellens attende mysterium: vt Christus huic cæco mederetur, eumque illuminaret: lutum fecit ex sputo & puluerete terra; & linitit super oculos eius. Non per hoc illuminatur, imò potius si in hoc filiteret magis cæcus efficeretur, sed illi necessariae sunt aquæ fontis Siloë. In hoc autem latet de Chryllo mysterium (ex mente D. Aug. & D. Greg. b.) quod in remedium cæcitatatis malorumque hominis Deus suæ sapientiæ salidam coniunxit: scilicet filium suum (qui de diuino suo supremoque procedit intellectu, sicut salua de tuo defuit capite) pulueri humane nature, illudque lutum mundi apposuerit oculis. En tibi, inquitur SS. Patres lutum de salua compositum & pulueri: *Verbum caro factum est.* En tibi illud oculis applicatum: *Et habitauit in nobis:* quasi ad illud aludat quod cecinit. *Dauid: Videtur omnes fines terra salutare Dei nostri.* Nec non ad illud prophetae Baruch: *In terra visus est, & cum hominibus conuersatus est.* Lutum diuinum, verumtamen ex cæcare magis videbatur homines: etenim sibi proponemes hominem inopem fame, siti, mortalitate, nolentibus, ne plerū, etiam expositum, hoc ipsos amplius exercebat: ut eo ipso ne uerunt eum, quis esset, cognoscere, vt asserit. Ostolus de Iudæis & Gætilibus: quidam enim vt scandalū, alij vt stultitiā hoc arbitrabatur. Necessario requiebantur ad mūdū illuminationē aquæ fontis Siloë; hoc est illud donū, illud subdū, illa gratia eiusdē nostri Saluatoris: & eo modo illuminati sunt illi, qui eis per diuinā Christi gratiā vti sunt, & obscurioribus immeriti sunt tenebris, ad quorū oculos salubres hæ aquæ non penetrarunt. Pater hic ratio, cur Dñs hoc factō miraculo dixerit quod per illud suū manifestauerit aduentū: *In iudicium ego ueni, ut qui non vident, viderent: & qui vident, cæci fiant.* Ex his non leuem haurio intellectum cōmunis illius difficultatis: cur D. Ioan. Baptista discipulos suos ad Christum destinaret, vt interrogaret eum: *Tu es qui venturus es, an alium expectamus.* Non illos propter semetipsum misit: neuiquam enim de hoc dubitabat sed optans vehementer, vt discipuli sui plenius illuminarentur: nouerat enim D. Ihsa suos Ioan. quod ad cognoscendū Christū non satis esset: ad Christum vt ipse eis diceret, quis esset, nec quod corporalem miralem Christi præsentia eorū cooperiret oculos sed serit dilectus requirit vt ad aquas accederent Siloë, hoc opulos. *hoc*

36
D
1. Tract.
44 in 104.
C. lib. 50
Hom.
Hom. 43.
Mor. c. 22.
1.
Præter
lutum a-
qua re-
quirunt
Siloë
Joan. 1.
14.
1. 97. 3.
Baruch.
3. 38.
1. Cor. 1.
23.
Vid. Hom.
32. 5. 7.